

بررسی بافت‌های مسئله‌دار کلان‌شهر اهواز با تأکید بر منطقه ۷ شهرداری

مسلم نورانی^۱، هدی کرمی^۲

^۱ کارشناس ارشد شهرسازی گرایش برنامه‌ریزی شهری، دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه امام رضا (ع) مشهد، ایران

^۲ کارشناس ارشد شهرسازی گرایش طراحی شهری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین، ایران

چکیده

پژوهش حاضر به "بررسی عوامل مؤثر بر شکل‌گیری بافت‌های مسئله‌دار با تکیه بر بافت‌های حاشیه‌نشین و بافت فرسوده و نیز سایر مناطق محروم از کیفیت مطلوب زندگی شهری" در شهر اهواز با تأکید بر منطقه ۷ شهرداری است. روش تحقیق این پژوهش از نوع پیمایشی توصیفی بوده و ضمن بررسی‌های کالبدی - محیطی محدوده مورد مطالعه بر آن است تا علل تنزل کیفیت زندگی را دریابد. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که مهاجرت از محیط‌های کوچک روستایی و شهری اطراف شهر اهواز، مهم‌ترین عامل ایجاد و گسترش مناطق حاشیه‌نشین و تحولات شهرنشینی در خلق بافت‌های فرسوده و نیز گسترش صنایع در سایر بافت‌های مسئله‌دار که به‌نوعی همگی تحت تأثیر دامنه‌های اقتصادی و اجتماعی - فرهنگی محل سکونت قبلی خود و جاذبه‌های اقتصادی و اجتماعی - فرهنگی شهر اهواز بوده است. همچنین در بحث سایر پیامدها مشخص گردید که بین شدت حاشیه‌نشینی و افزایش محرومیت نسبی خصوصاً محرومیت از تسهیلات زندگی حاشیه‌نشینان رابطه‌ای تنگاتنگ وجود دارد که در نهایت باعث حاکم شدن فرهنگ فقر در مناطق مورد نظر (از حیث مسئله‌دار بودن و حاشیه‌نشینی) شده است.

واژه‌های کلیدی: بافت مسئله‌دار، کلان‌شهر اهواز، حاشیه‌نشینی، مهاجرت، کیفیت محیطی.

مطالعات جغرافیا، عمران و مدیریت شهری

دوره ۴، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۷، صفحات ۶۲-۵۴